

Asia C-164/22**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

4.3.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Audiencia Nacional (Espanja)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

2.3.2022

Syytetty:

Juan

Pääasian oikeudenkäynnin kohde

Eurooppalainen pidätysmääräys – Espanjan kansalaisen luovuttaminen Portugalin oikeusviranomaisille vankeusrangaistuksen täytäntöönpanemista varten – Luovuttamisesta kieltäytyminen – Rangaistuksen suorittaminen Espanjassa

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 267 artikla – Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö – Non bis in idem -periaate – Samojen tekojen käsite – Tuomioistuimen arviointi – Muissa unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden tunnustaminen – Yhteisen rangaistuksen määrääminen yhtenäistuomiolla – Oikeasuhteisuus – Espanjan lainsäädännön yhteensopivuus vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja useiden unionin normatiivisten toimien kanssa

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko käsiteltävässä asiassa kyse Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklassa ja Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklassa tarkoitettusta *bis in idem* -tilanteesta, koska teot ovat samoja kyseiselle käsitteelle unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä annetun ulottuvuuden perusteella, vai kuuluuko päinvastoin ennakkoratkaisua pyytäneen

tuomioistuimen, koska kyse on yhtenä kokonaisuutena pidettävästä jatketusta rikoksesta, arvioida tämä soveltamalla tässä ennakkoratkaisupyyntöä esitettyjä periaatteita, kuten periaatteita, jotka koskevat yhteisen rangaistuksen määräämistä yhtenäistuomiolla ja rangaistuksen enimmäismäärän määrittämistä oikeasuhteisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti?

2. Jos katsotaan, että kyseessä ei ole *bis in idem* -tilanne, koska tässä ennakkoratkaisupyyntöä esitettyjen arviointiperusteiden mukaan teot eivät ole täysin samoja:

a) Voidaanko muissa unionin jäsenvaltioissa annettuja tuomioita koskevia rajoituksia, joista säädetään nimenomaisesti rikosrekisteritietojen vaihdosta ja Euroopan unionissa annettujen rikostuomioiden huomioon ottamisesta 12.11.2014 annetun organisen lain 7/2014 (Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea), jolla unionin lainsäädäntö saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä, 14 §:n 2 momentissa, käsiteltävän asian olosuhteissa pitää yhteensopivina Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/675/YOS ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 45 artiklan ja 49 artiklan 3 kohdan sekä tuomioiden vastavuoroista tunnustamista Euroopan unionissa koskevan periaatteen kanssa?

b) Onko se, ettei Espanjan oikeudessa ei ole menettelyä tai mekanisme, joka mahdollistaisi Euroopan unionissa annettujen ulkomaisten tuomioiden tunnustamisen, yhteisen rangaistuksen määräämisen yhtenäistuomiolla ja rangaistusten mukauttamisen tai rajoittamisen siten, että varmistettaisiin rangaistusten oikeasuhteisuus, tilanteessa, jossa Espanjassa on pantava täytäntöön ulkomainen tuomio, joka koskee tekoja, jotka ovat rikosoikeudellisessa jatkuvuus- tai liitännäissuhteessa sellaisiin muihin tekoihin, joista on annettu tuomio ja määrätty rangaistus Espanjassa, ristiriidassa perusoikeuskirjan 45 artiklan ja 49 artiklan 3 kohdan, luettuina yhdessä 13.6.2002 tehdyn puitepäätöksen 2002/584/YOS 4 artiklan 6 kohdan ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/909/YOS 8 artiklan 1 ja 2 kohdan ja yleensäkin tuomioiden vastavuoroisen tunnustamista Euroopan unionissa koskevan periaatteen kanssa?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

- Euroopan unionin perusoikeuskirja, 45 artikla, 49 artiklan 3 kohta ja 50 artikla.
- Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus, 54 artikla.

- Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS, 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 6 kohta.
- Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamisesta uudessa rikosprosessissa 24.7.2008 tehty neuvoston puitepäättös 2008/675/YOS.
- Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta rikosasioissa annettuihin tuomioihin, joissa määrätään vapausrangaistus tai vapauden menetyksen käsittävä toimenpide, niiden täytäntöön panemiseksi Euroopan unionissa 27.11.2008 tehty neuvoston puitepäättös 2008/909/YOS, 8 artiklan 1 ja 2 kohta ja 9 artiklan 1 kohdan c alakohta.
- Tuomio 9.3.2006, Van Esbroeck (C-436/04, EU:C:2006:165), tuomio 28.9.2006, Gasparini ym. (C-467/04, EU:C:2006:610) ja tuomio 16.11.2010, Mantello (C-261/09, EU:C:2010:683).

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

- Rikoslaki (Código Penal), 74 §:n 2 momentti ja 76 §.
- Rikosprosessilaki (Ley de Enjuiciamiento Criminal), 17 § ja 988 §:n kolmas momentti.
- Rikosrekisteritietojen vaihdosta ja Euroopan unionissa annettujen rikostuomioiden huomioon ottamisesta 12.11.2014 annettu orgaaninen laki 7/2014 (Ley Orgánica 7/2014, de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea), 14 §:n 2 momentin c kohta.
- Euroopan unionissa annettujen rikostuomioiden vastavuoroisesta tunnustamisesta 20.11.2014 annettu laki 23/2014 (Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea), 48 §, 85 §:n 1 momentin c kohta ja 91 §.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa, Juízo Central Criminal de Lisboa, Juiz 16 (Lissabonin alioikeus, Lissabonin keskusrikostuomioistuim, 16. tuomari, Portugali) antoi Juanista, joka on Espanjan kansalainen, eurooppalaisen pidätys- ja luovutusmääräyksen (jäljempänä eurooppalainen pidätysmääräys), koska se oli tuominnut hänet 20.1.2020 antamallaan tuomiolla 6 vuoden ja 7 kuukauden vankeusrangaistukseen Portugalin rikoslain 217 §:n 1 momentin ja 218 §:n 2

momentin a ja b kohdan mukaisesta törkeästä petoksesta vuonna 2005 tehtyjen tekojen perusteella.

- 2 Juan on tällä hetkellä Espanjassa suorittamassa vankeusrangaistusta, joka hänelle määrättiin Audiencia Nacionalin (valtakunnallinen ylioikeus, Espanja) rikososaston ensimmäisen jaoston (Madridin toimipaikka) 13.7.2018 antamalla tuomiolla, jonka Tribunal Supremon (ylin tuomioistuin, Espanja) toinen jaosto kumosi osittain 4.3.2020 ns. Fórum Filatélico -tapauksessa antamallaan tuomiolla.
- 3 Audiencia Nacionalin esitutkintatuomari nro 1 aloitti Juanista annetun eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettelyn ja antoi 20.12.2020 ratkaisun, jossa hän kieltäytyi panemasta määräystä täytäntöön, koska kyseessä oli Espanjan kansalainen. Hän kuitenkin määräsi, että Juanille Portugalissa määrätty 6 vuoden ja 7 kuukauden vankeusrangaistus oli suoritettava Espanjassa.
- 4 Juan valitti tästä Audiencia Nacionalin esitutkintatuomarin nro 1 antamasta ratkaisusta Audiencia Nacionalin rikososastoon.

Asianosaisten keskeiset väitteet pääasian oikeudenkäynnissä

- 5 Juan väittää, että 13.7.2018 ns. Fórum Filatélico -tapauksessa annetun Audiencia Nacionalin rikososaston ensimmäisen jaoston tuomion taustalla olevat teot ovat samoja kuin teot, joista hänet tuomittiin Portugalissa, mistä syystä hän vetoaa lain 23/2014 48 §:n 1 momentin c kohdassa, luettuna yhdessä puitepäätöksen 2002/584/YOS 3 artiklan 2 kohdan kanssa, tarkoitettuun oikeusvoimaa koskevaan prosessinesteeseen.
- 6 Juan vetoaa kansainvälistä non bis in idem -periaatetta koskevaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja erityisesti 9.3.2006 annettuun tuomioon Van Esbroeck (C-436/04, EU:C:2006:165), jonka mukaan kysymystä on arvioitava tapahtuneiden tekojen eikä niiden oikeudellisen luonnehdinnan kannalta. Hän täsmentää, että samojen tekojen käsite on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä muotoutunut itsenäinen käsite, joka viittaa ”tapahtuneiden tekojen identtisyyteen” ja ”jolla tarkoitetaan sitä, että kyse on joukosta konkreettisia ja toisiinsa erottamattomasti liittyviä seikkoja”.
- 7 Syyttäjä katsoo, ettei oikeusvoimaa koskevaan prosessinesteeseen voida vedota, koska kyse ei ole samoista teoista. Espanjassa tapahtuneet teot koskevat Espanjassa annetun tuomion liitteessä olevassa luettelossa mainittuja asianomistajia, kun taas Portugalissa annetussa tuomiossa viitataan Portugalissa tapahtuneisiin tekoihin, jotka koskevat muita asianomistajia.
- 8 Syyttäjä viittaa oikeuskäytäntöön, jonka mukaan tällaisissa tilanteissa oikeusvoimavaikutusta ei ole, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sitä, että määrätty rangaistukset voidaan myöhemmin yhdistää yhtenäistuomiolla yhteiseksi rangaistukseksi rikoslain 76 §:n mukaisesti tai että rangaistukselle voidaan

määrittää oikeasuhteisuuden periaatteen mukaisesti enimmäismäärä, joka vastaa kaikista teoista määrättävän yhteisen rangaistuksen määrää.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 9 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että espanjalaisen tuomion perusteena olevissa teoissa teotapa oli hyvin samankaltainen kuin portugalilaisen tuomion perusteena olevissa teoissa (filatelian alalla tehty pyramidihuijaus), nämä teot vain tapahtuivat eri paikoissa. Espanjalaisessa tuomiossa viitataan Espanjassa harjoitettuun toimintaan ja portugalilaisessa tuomiossa Portugalissa tapahtuneisiin tekoihin. Sen vuoksi asianomistajat, joita kummassakin tapauksessa oli lukuisia, eivät ole samoja. Toisessa tapauksessa asianomistajat olivat Espanjassa toimineen Fórum Filatélico S.A:n asiakkaita ja toisessa tämän Portugalissa toimineen tytäryhtiön Fórum Iniciativas de Gestãoin asiakkaita. Näiden yhtiöiden välinen suhde ja niiden toiminnan samankaltaisuus kuvastuvat selvästi portugalilaisen oikeusviranomaisen antamassa eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä mainituissa teoissa.
- 10 Espanjalaisella tuomiolla määrätty rangaistus perustuu rikoksiin, jotka Juan teki Fórum Filatélico S.A:n kautta Espanjassa toimiessaan Fórum-konsernin ylimpänä johtajana sen Madridin toimipaikassa, vaikkakin tuomiossa viitataan myös konsernin tytäryhtiöihin, joista yksi on Fórum Iniciativas de Gestão. Espanjalaisen tuomion tosiseikkojen kuvauksessa ja perusteluissa tämä portugalilainen tytäryhtiö mainitaan kuitenkin ainoastaan satunnaisesti ja sivumennen. Portugalilaisessa tuomiossa vastaavasti mainitaan Portugalin ulkopuolella tehdyt petokset ainoastaan sivumennen ja keskitytään Forum Filatélico Iniciativas de Gestãon toimintaan Portugalin alueella.
- 11 Ensimmäisellä ennakkoratkaisukysymyksellä halutaan selvittää, sovelletaanko käsiteltävään tapaukseen non bis in idem -periaatetta. Kysymystä on tarkasteltava tapahtuneiden tekojen eikä niiden oikeudellisen luonnehdinnan kannalta, sillä muuten kansalaisten liikkuvuudelle Schengen-alueella asetettaisiin yhtä monta rajoitusta kuin Schengenin yleissopimuksen sopimusvaltioissa on oikeusjärjestelmiä. Muilta osin on syytä huomauttaa, että portugalilaisessa tuomiossa tekoja luonnehditaan oikeudellisesti olennaisin osin samalla tavoin kuin espanjalaisessa tuomiossa.
- 12 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä samojen tekojen käsitettä pidetään itsenäisenä käsitteenä. Sillä viitataan tapahtuneiden tekojen identtisuutta koskevaan kriteeriin, jolla tarkoitetaan sitä, että kyse on joukosta toisiinsa erottamattomasti liittyviä tekoja, riippumatta näiden tekojen oikeudellisesta luonnehdinnasta tai suojatusta oikeushyvästä (tuomio 9.3.2006, Van Esbroeck, C-436/04, EU:C:2006:165). Myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on käyttänyt tätä kriteeriä mm. 10.2.2009 antamassaan tuomiossa Zolotoukhine v. Venäjä.
- 13 Vertailevassa oikeustieteessä tälle käsitteelle on perinteisesti hyväksytty kaksi mahdollista tulkintaa. Ensimmäisen tulkinnan mukaan ”teolla” viitataan

tapahtuneisiin tekoihin erillään niiden oikeudellisesta luonnehdinnasta (naturalistinen teoria – idem factum eli sama teko). Tätä tulkintaa sovelletaan esimerkiksi Saksan ja Tanskan oikeudessa. Toisen tulkinnan mukaan kyseessä on oikeudellista sisältöä kuvaava ilmaus, jolla ei viitata tapahtuneeseen konkreettiseen tekoon, vaan sen luonnehdintaan olemassa olevan rikostunnusmerkistön mukaiseksi rikokseksi (normatiivinen teoria – idem iuridico eli sama oikeudellinen luonnehdinta tai idem crimen eli sama rikos), joka näyttää olevan Espanjan oikeuskäytännössä noudatettu teoria (esim. Tribunal Supremon tuomio 26.1.2016, 18/2016 ja tuomio 2.12.2020, 654/2020).

- 14 Käsiteltävässä asiassa on erityistä se, että espanjalainen tuomio, jolla Juanille määrättiin rangaistus, on paljon laajempi ja koskee paljon useampia tekoja kuin portugalilainen tuomio, koska se liittyy emoyhtiöön ja annettiin ensimmäisessä tutkintaan ja syytteen edenneessä prosessissa, vaikkakin se tuli lainvoimaiseksi vasta joitakin päiviä myöhemmin kuin portugalilainen tuomio. Teot ovat Espanjan rikoslain 74 §:ssä tarkoitettu rikosoikeudellisessa jatkuvuussuhteessa toisiinsa (jatkettu rikos). Espanjalaisessa tuomiossa kuitenkin otettiin huomioon vain pieneltä osin tietyt portugalilaisen tytäryhtiön Forum Inicativas de Gestãon kautta Portugalissa tapahtuneet teot, jotka kohdistuivat muihin asianomistajiin, ja kyseisen yhtiön toiminta Portugalissa näyttää jatkuneen senkin jälkeen, kun Fórum Filatélicon toiminta Espanjassa lakkasi, kun siihen puututtiin toukokuussa 2006.
- 15 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, kuten 16.11.2010 annettussa tuomiossa Mantello (C-261/09, EU:C:2010:683) ja muissa tuomioissa, jätetään suurelta osin jäsenvaltioiden tuomioistuinten harkintavaltaan määrittää, onko kyse tosiasiallisesti samoista teoista. Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisissa tapauksissa Espanjan Tribunal Supremon perinteisessä oikeuskäytännössä katsotaan, että oikeusvoimavaikutusta ei ole. Kyseisen Tribunal Supremon oikeuskäytännön mukaan tällaiset tapaukset edellyttävät kuitenkin pragmaattista ja tapauskohtaista tarkastelua, jossa sovelletaan rangaistuksen mukauttamisperusteita, mikä tarkoittaa toisinaan sitä, että määrätty rangaistus yhdistetään myöhemmin yhtenäistuomiolla yhteiseksi rangaistukseksi rikoslain 76 §:n mukaisesti, ja toisinaan taas sitä, että rangaistukselle määrätään oikeasuhteisuuden periaatteen mukaisesti enimmäismäärä, joka vastaa kaikista teoista määrättävää yhteisen rangaistuksen määrää, kun kyse on jatketusta rikoksesta (Espanjan rikoslain 74 §).
- 16 Espanjalaisen oikeuskäytännön mukaan käsiteltävässä asiassa ei ole tosiasiallisesti kyse samoista teoista (idem factum), vaan siinä on kyse yhtenä kokonaisuutena pidettävien tekojen oikeudellisesta luokittelusta Espanjan rikoslain 74 §:ssä tarkoitetuksi jatketuksi rikokseksi, josta säädetään vastaavasti Portugalin rikoslain 79 §:ssä, tässä tapauksessa kuitenkin sillä erolla, että jatkettuun rikokseen sisältyvät kaikki sekä Espanjassa että Portugalissa tapahtuneet teot, joista on määrättävä yhteinen rangaistus.

- 17 Nyt käsiteltävän kaltaisissa tapauksissa ongelmana on, millainen oikeudellisen kohtelun on oltava tilanteessa, jossa tekoja ei ole käsitelty yhdessä ainoassa oikeudenkäynnissä ja jossa niistä ei ole annettu yhtä ainoaa tuomiota eikä määrätty yhtä ainoaa rangaistusta. Espanjan oikeuskäytännössä on katsottu tarpeelliseksi ottaa käyttöön rangaistusten korjausjärjestelmä, jolla varmistetaan lain mukaisesti määrättävän rangaistuksen oikeasuhteisuus ja vältetään kaksinkertaisen rangaistuksen määräämisestä aiheutuva kohtuuttomuus. Tämän oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on sovellettu erotuksetta jompaakumpaa seuraavista mekanismeista: joko ensimmäisellä tuomiolla määrätty rangaistus vähennetään jälkimmäisellä tuomiolla määrättävästä rangaistuksesta, tai varmistetaan, etteivät ensimmäisellä ja jälkimmäisellä tuomiolla määrätty rangaistukset yhteenlaskettuina ylitä kyseiselle rikokselle määrätyn rangaistusasteikon ylärajaa.
- 18 Käsiteltävässä asiassa järjestettiin kaksi erillistä oikeudenkäyntiä, joissa kahden eri jäsenvaltion tuomioistuimet antoivat kaksi eri tuomiota yhden ja saman jatkuvan rikoksen eri osista ja määräivät niistä vastaavat rangaistukset. Espanjan lainsäädännössä sen enempää kuin unionin lainsäädännössä tai unionin tuomioistuimessa oikeuskäytännössäkään ei mainita, miten tällaisissa tapauksissa on meneteltävä ja mitä prosessuaalisia keinoja on käytettävä määrittäessä rangaistukselle enimmäismäärää, jonka on vastattava rikoslain 74 §:ssä tarkoitettuun jatkettuun rikokseen sisältyvistä teoista määrättävän yhteisen rangaistuksen määrää.
- 19 Rikosprosessilain (Ley de Enjuiciamiento Criminal) 988 § on ainoa prosessioikeudellinen säännös, jossa Espanjan oikeudessa säädetään kahden tai useamman tuomion yhdistämisestä yhtenäistuomiolla ja asetetaan rangaistuksen enimmäisraja, vaikkakin siinä viitataan ainoastaan tilanteeseen, jossa teoista, jotka eivät selvästikään ole samoja, mutta jotka olisi voitu tuomita yhdessä ja samassa menettelyssä, koska ne liittyvät toisiinsa, määrättyt eri rangaistukset yhdistetään yhteiseksi rangaistukseksi soveltamalla rikoslain 76 §:ssä asetettua rangaistuksen enimmäisrajaa. Kuten jäljempänä selitetään, 12.11.2014 annetun organisen lain 7/2014, jolla puitepäätos 2008/675/YOS saatettiin osaksi Espanjan lainsäädäntöä, 14 §:n 2 momentin c kohdassa kielletään nimenomaisesti tunnustamasta ulkomaisia tuomioita tällaisissa tapauksissa.
- 20 Käsiteltävä tapaus ei tarkkaan ottaen kuulu rikosprosessilain 988 §:n soveltamisalaan. Siinä on kyse rikoksista, jotka naturalistisesti arvioiden eivät ole täysin samoja, mutta jotka oikeudellisesti arvioiden eivät myöskään ole pelkässä liitännäissuhteessa toisiinsa, vaan ne muodostavat oikeudellisen kokonaisuuden, koska ne ovat rikoslain 74 §:ssä tarkoitettussa rikosoikeudellisessa jatkuvuussuhteessa toisiinsa.
- 21 Oikeuskäytännössä edellytetyn kaltaisen rangaistusten mukauttamisen kannalta tarkoituksenmukaisin prosessuaalinen ratkaisu olisi yhdistää teoista, jotka olisi voitu käsitellä yhdessä ainoassa menettelyssä, kahdella tai useammalla espanjalaisella tai ulkomaisella tuomiolla määrätty rangaistukset

yhtenäistuomiolla yhteiseksi rangaistukseksi soveltamalla analogisesti rikosprosessilain 988 §:n kolmannessa momentissa tarkoitettua menettelyä, mutta kuitenkin niin, että määritetään rikoslain 74 §:ssä tarkoitettu rangaistuksen enimmäisraja ja siten mukautetaan lopullista rangaistusta oikeasuhteisuuden periaatteen mukaisesti. Näissä tapauksissa puitepäätöksen 2008/909/YOS 8 artiklan 1 kohdan yhteydessä ei myöskään ole mahdollista soveltaa lain 23/2014 83 §:n 1 momentissa tarkoitettua rangaistusten mukauttamista koskevaa menettelyä, koska se koskee täysin eri tapauksia ja tilanteita.

- 22 Tässä kohtaa on tarpeen mainita perusteet, joita Fórum Filatélico -tapauksessa annettussa espanjalaisessa tuomiossa käytettiin rangaistuksen määrittämiseksi jatketusta rikoksesta rikoslain 74 §:n 2 momentin mukaisesti. Kyseisen tuomion mukaan 1) rikoslaissa säädetty petosrikoksen rangaistusasteikon mukainen perusrangaistus on vähintään vuosi ja enintään 6 vuotta vankeutta ja sakkoa; 2) käsiteltävässä tapauksessa tehtyjä petoksia, joita oli tuhansia, oli pidettävä yhtenä jatkettuna petoksena, joka voitiin luokitella törkeäksi; 3) näin ollen perusrangaistusta oli kovennettava yhdellä tai kahdella asteella; 4) käsiteltävässä tapauksessa katsottiin perustelluksi koventaa sitä yhdellä asteella, 5) näin ollen perusrangaistusta kovennettiin 6 vuodesta ja 1 päivästä 9 vuoteen ja sakkoon, ja 6) syytetylle määrätty konkreettinen rangaistus oli 8 vuotta, 7 kuukautta ja 17 päivää vankeutta.
- 23 Näin ollen Portugalissa tapahtuneet teot, joiden katsottiin kuuluvan yhteen ja samaan tekojen kokonaisuuteen ja olevan rikosoikeudellisessa jatkuvuussuhteessa Espanjassa tapahtuneihin tekoihin, eivät olisi merkittävästi vaikuttaneet rangaistukseen, jos niistä ja Espanjassa tapahtuneista teoista olisi määrätty yhteinen rangaistus ja jos asiassa olisi annettu yhtenäistuomio, koska espanjalaisessa tuomiossa käytetyn rangaistuksen koventamisperusteen mukaan perusrangaistusta kovennettiin yhdellä asteella, jolloin yhteinen rangaistus olisi voinut olla enintään 9 vuotta vankeutta.
- 24 Tässä vaiheessa on vielä huomautettava, että Espanjan oikeus on selvästi ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, sillä tarkoituksenmukainen ratkaisu tilanteessa, jossa espanjalainen tuomioistuimien ja toisen jäsenvaltion tuomioistuimien ovat määränneet tuomioissaan rangaistukset, jotka on yhdistettävä yhtenäistuomiolla, edellyttää välttämättä sitä, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen tuomio, joka on annettu joko ennen espanjalaista tuomiota tai sen jälkeen, tunnustetaan ja sitä pidetään samanarvoisena kuin espanjalaista tuomiota, kuten puitepäätöksessä 2008/675/YOS edellytetään. Espanjan oikeusjärjestyksessä ei kuitenkaan ole ainuttakaan säännöstä, joka mahdollistaisi tuomioiden tunnustamisen tapauksissa, joissa rikokset ovat rikosoikeudellisessa jatkuvuus- tai liitännäissuhteessa toisiinsa. Kaiken lisäksi kansallisessa oikeudessa on säännös, jossa tällainen tunnustaminen kielletään nimenomaisesti, eli lain 7/2014, jolla puitepäätös 2008/675/YOS saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä, 14 §:n 2 momentti.

- 25 Tämä tarkoittaa, että näiden rajoitusten välittömän oikeusvaikutuksen takia portugalilaisella tuomiolla ja espanjalaisella tuomiolla määrättyjen rangaistusten yhdistäminen yhtenäistuomiolla yhteiseksi rangaistukseksi tai kyseisten rangaistusten vastaava mukauttaminen ei ole mahdollista, koska portugalilaista tuomiota ei tunnusteta Espanjassa tässä tarkoituksessa. Jos siis eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydytään sillä perusteella, että luovutettavaksi pyydetty henkilö on Espanjan kansalainen, ja jos katsotaan, että kyseessä ei ole *bis in idem* -tilanne, ei ole muuta mahdollisuutta kuin suorittaa Portugalissa määrätty rangaistus kokonaisuudessaan Espanjassa ja lisätä sen perään aritmeettisesti espanjalaisessa tuomiossa määrätty rangaistus, jota kyseinen henkilö on parhaillaan suorittamassa, ilman mitään mahdollisuutta mukauttaa tai rajoittaa tätä rangaistusta.
- 26 Paitsi että tämä tilanne on vastoin rikoksista määrättävien rangaistusten oikeasuhteisuuden vaatimusta (perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta), se vaarantaa unionin oikeuden periaatteet, kuten tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen ja Euroopan unionin jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden huomioon ottamista koskevan periaatteen, sellaisena kuin siitä säädetään puitepäätöksessä 2008/675/YOS. Lisäksi tämä tilanne vaikuttaa kielteisesti puitepäätöksen 2002/584/YOS säännösten soveltamiskelpoisuuteen suhteessa sen 4 artiklan 6 kohtaan ja vaikeuttaa unionin kansalaisten vapaata liikkuvuutta (perusoikeuskirjan 45 artikla).